

Lesninger 4. søndag i advent, (år B)

1. lesning 2 Sam 7,1–5.8b–11.16

Davids kongedømme skal alltid stå fast for Herrens åsyn

Da kong David satt i sitt hus, etter at Herren hadde gitt ham fred for alle fiendene rundt omkring, sa han til profeten Natan: «Se, her bor jeg i et hus av sedertre, mens Guds paktkiste står i et telt.»

Natan svarte kongen: «Gjør alt det du har i sinne, for Herren er med deg!»

Men samme natt kom Herrens ord til Natan, og det lød så: «Gå og si til min tjener David: Så sier Herren: Skulle du bygge et hus for meg til å bo i? Jeg hentet deg fra beitemarken der du fulgte fåreflokken, og satte deg til fyrste over mitt folk Israel. Jeg var med deg overalt hvor du gikk, og utryddet alle dine fiender for deg, og jeg vil la deg vinne et navn så stort som bare de største på jorden har det. Jeg vil gjøre i stand et bosted for mitt folk Israel og plante det der. Det skal få bo i sitt land og aldri bli uroet mer. Voldsmenn skal ikke lenger plage det som i gamle dager. Slik har det vært fra den tid jeg satte dommere over mitt folk Israel. Men deg har jeg gitt fred for alle dine fiender. Og nå forkynner Herren deg at han vil bygge deg et hus.

Ditt hus og ditt kongedømme skal alltid stå fast for mitt åsyn, og din trone skal stå støtt til evig tid.»

Responsoriesalme Sal 89 (88),2–3. 4–5. 27 og 29

Omkved: Om Herrens nådegjerninger vil jeg synge til evig tid.

Om Herrens nådegjerninger vil jeg synge til evig tid,
forkynne din trofasthet fra slekt til slekt.
Jeg sier: Din miskunn bygges opp til evig tid,
i himmelen grunnfester du din troskap.

Med min utvalgte sluttet jeg en pakt,
svor David, min tjener, en ed.
Jeg har grunnfestet din ætt til evig tid.
Jeg bygger den en trone fra slekt til slekt.

Han skal si: Du er min far,
min Gud, min frelses klippe.
Min trofasthet mot ham vil jeg evig bevare,
min pakt med ham skal stå fast.

2. lesning Rom 16,25–27

Mysteriet, skjult fra evighet av, er nå lagt i dagen

Brødre, Ham som har makt til å befeste dere, i samsvar med det evangelium som jeg forkynner, budskapet om Jesus Kristus – ifølge åpenbaringen av mysteriet, skjult fra evighet av, lagt i dagen gjennom profetenes skrifter, og på den evige Guds befaling nå forkynt for alle folk, for å bringe dem inn under troen – Ham, den eneste, allvise Gud ved Jesus Kristus være ære i all evighet. Amen.

Halleluja Luk 1,38

Halleluja.

Jeg er Herrens tjenerinne.
Det skje meg som du har sagt.

Halleluja.

Evangelium Luk 1,26–38

Du skal unnfange og føde en sønn

På den tid ble engelen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilea som het Nasaret, til en ung pike trolovet med en mann som het Josef. Han var av Davids ætt; og den unge pikens navn var Maria.

Engelen trådte inn til henne og sa: «Vær hilset, du nådefylte! Herren er med deg!» Hun ble forskrekket ved hans ord, og undret seg på hva dette kunne være for slags hilsen.

Men engelen sa til henne: «Frykt ikke, Maria. For du har funnet nåde hos Gud. Du skal unnfange og føde en sønn, og ham skal du kalle Jesus. Han skal være stor, ja, 'Den Allerhøyestes sønn' skal han kalles. Gud Herren vil gi ham hans far Davids trone, og han skal herske over Jakobs folk til evig tid; aldri skal hans herredømme ta ende.»

Men Maria sa til engelen: «Hvorledes skal dette kunne skje, – jeg har jo ingen mann?»

Engelen svarte: «Den Hellige Ånd skal komme over deg, og kraft fra Den Allerhøyeste skal senke seg ned over deg. Derfor skal også det hellige barn du føder, kalles Guds Sønn. Se, også Elisabet, din frende, har unnfanget en sønn, så gammel som hun er; hun er alt i sjette måned, hun som de kalte ufruktbar. For ingenting er umulig for Gud.»

Maria svarte: «Jeg er Herrens tjenerinne. Det skje meg som du har sagt.» Så forlot engelen henne.